

6. Aug. 1971

FAKTA

Dato:
6. Aug. 1971

Sidetal:
Rød blå bd 2 s. 19-22

TRANSSKRIFTION

6-8-71

Plankeværk med en række plakatpladser i Rødt – gult – Blaat – disse enormt store ensfarvede firkanter sprang ud af gadebilledets virkelighed, smadrede det – hørte sletikke til i det.

Det var farven som ren perception – som direkte fysisk tilstedeværelse – det var kun farve – intet andet. Hvad skal man stille op med saadan store farvede arealer? Man kan intet andet gøre end konstaterer de er der. Der er ogsaa et element af ubehag, af noget kunstigt arteficielt ved at præsenteres for farve – intet andet end farve – man har en fornemmelse af noget uvedkommende noget man ikke har brug for.

Oplevelse bekræftede for mig opfattelsen af farven som en ren fysisk realitet – og ikke som noget specielt kunstnerisk. I det øjeblik man bruger farven i et billede opfattes den straks og umiddelbart som noget kunstnerisk – et udtryk – et sprog.

Naar jeg bruger Rød og Blaa – undgaar jeg ikke at det bliver opfattet som et valg som er grundet paa en bestemt hensigt. Mit ønske om at man alene skal opfatte farvens fysikalitet indfries ikke beskueren kan ikke undgaa at "lægge noget i" farven en betydning. Ved valget af Rød og Blaa har jeg netop bestræbt mig for at gøre dette synligt – forstaaeligt – det er f.eks de to farver som skaber de færreste tankeforbindelser og sammen har de netop dette artificielle som er en farvens fænomologiske træk. Takket være Matisse og alle hans epigoner og den deraf følgende kunstopfattelse er det umuligt for en nutidig beskuer at betragte farven som et indholdsløst objekt.

Jeg har prøvet at placere de to farver paa forskellige objekter i forsøg paa at skabe en paralel mellem objektets virkelighed og farvens objekt karakter. Men jeg er bange for at der sker noget helt andet, at objektets karakter af virkelighedsobjekt understreges ved denne bemaling – fremhæver det "kunstige" ved farven, forstærker fornemmelsen af et møde mellem en virkelighedsgenstand og kunsten. Disse to kvadrater – det røde – det blaa – bliver perceptionsmæssigt i forhold til den genstand eller det miljø – de omgivelser hvorpaa og i de er placeret – altsaa alene ved udseendet kunst. Fordi der er tale om farve – om maling – om geometriske former (kvadrat - rektangel) og geometri er en "kunstig" sproglig menneskelig foreteelse. Og af kunst forventer man en betydning – et indhold – et udsagn – og ikke som ved et hvilke som helst objekt ganske enkelt tilstedeværelse. Det er her problematikken ved "R+B" viser sig. Den har alle de traditionelle signalementer som hører et maleri til – det er en firkantet afgrænset flade bemalet med farver der danner former. Hele det traditionelle maleriske sprog.

Hvorfor anser jeg dette for at være rent negativt? Fordi alene farvens tilstedeværelse, og særlig i sin helt rene form, tvinger til at man tager stilling til den, til dens udseende – skal den være saadan eller saadan –

mørk – lys – kold – varm – tæt – åben – o.s.v og straks er man inde paa malerkunstens æstetiske sproglige spørgsmaal som man jo netop forsøger at arbejde sig ud af. (Forøvrigt bliver farve – og brugen af den meget, meget let et rent dekorativt fænomen).

Hvorfor vil man bort fra malerkunstens æstetik?

Først fordi den ved at være en specialitet er en begrænsning, dernæst fordi det føles saa uendelig ligegyldigt om en farve er saadan eller saadan – det er der ikke rigtig nogen tanke i. Det er tanken – ikke udseendet som interesserer mig ved et kunstværk. Naar jeg fascineres af et billede er det ikke fordi farven eller formen er saadan eller saadan – men tværtimod noget andet – en sum af noget – en essens. Farven – formen og den sproglige æstetik omkring dem begrænser indsnævre mulighederne for forekomsten af denne sum – essens – bliver en unødvendig møblering af det essentielle det som kan faa kunsten til at opstaa. Paa den anden side ønsker jeg ikke at operere med det helt genstandsløse ephemere – usynlige – jeg tænker bedst naar jeg ser tankens handling materialiseret paa en eller anden maade – det kan jeg ikke fornægte – uden at fornægte noget væsentligt hos mig selv. For øjeblikket er “R+B” det eneste punkt jeg kan fungerer arbejdsmæssigt i forhold til – maaske netop fordi denne idee i sig samler alle problemerne i en meget tilspidset form – hvorfor jeg ogsaa tror det vil være positivt at arbejde sig igennem den.

Denne sætning af en gammel Zon-mester
udtrykker en væsentlig side af "R+B"-ideen
nemlig denne at sandheden ikke er det
rede g. Blau kvadrat (som Neoplasticismen
i deres materialisme hævdede) ikke stedet, men
de tænker der opstår lig i det ydre
men (Liljedal) er paa dette sted.

~~1018~~

6-8-77.

Planke vort med en række
plakater i R og B - gult - Blau -
disse enorme store ensfærdede firkanter
Sprang ud af gadebilledets virkelighed,
Som adrede det - lygte skabte det i det.
Det var farven som en perception - som
direkte pyriske tilstedeværelse - det var kun
farve - in det andet. Hvad skal man stille
op med som den farve. Store farvede area-
ler? Mon kan in det andet gøre end
Mon kan de se der. Der er også et
element af utæthed, og noget kunstigt
artificielt ved at præsentere farve
- in det andet end farve - man har en
perception af noget uvelkommen menneske
nogle man ikke har brug for.
Oplevelsen betragte for mig opfattelsen
af farven som en ren pyriske realitet
- og ikke som noget specielt kunstnerisk.
I det ydre man bringer farven i et billede
opfattes den straks og umiddelbart som
noget kunstnerisk - et udtryk - et sprog.
Når jo bringer R og B - endog
jo ikke at det bliver opfattet som et

valg som er gørdet paa en bestemt kon-
sist. Mit ønske om at man alene skal opfatte
farvens subjektive indfries, ikke beskuen
kan ikke undgaa at "læse noget i" farven
an betydning. Ved valget af Rød og Blau
har jeg netop beskrevet mig for at gøre
dette synlige - forståeligt - det er d. at de
to farver som skaber de farvede toner forbin-
delser og som man har de netop de arti-
-kuelle som er an farvens personlige
træk. Takket være Matisse og alle hans
epigoner og den drøft følgende kunst og fat-
-telse er det uundgåeligt for en maler
-beskuer at betragte farven som et ind-
-holdsfuldt objekt.

7 og har prøvet at placere de to farver
paa forskellige objekter i forskellige paa et
-stabe an præcise mellem objekts virkel-
-hed og farvens objekt karakter. Man er et
brønde for at der skal noget helt andet,
at objekts karakter af virkeligheds objekt
undersøger ved den ne bemalning - paa
-haver det "kunstige" ved farven, forstået
-forholdet af et område mellem en virke-
-lig heds genstand og kunsten. Disse to kvada-
-ter - det røde - det blau - bliver perceptions-
-masser i forhold til den genstand eller det
miljø - de omgivelser hvor man er i de
er placert - altså alene ved udseendet
kunst. Fordi der er tale om farve - om
-omdeling - om geometriske former (kvadrat-
-retangel) og geometri er en "kunstig" spro-
-lig man næsten præcise. Og af kunst
-farven for man en betydning - et indhold -

et udsagn - og ikke som ved et billede som
hele objekt ganske enkelt tilstede værelse.
Der er her problematikken ved "R+B" Liss Sj.
Der er alle de traditionelle signale men der
som her et maleri til - det er en Jirhan-
-bet af gipsede flade te medet med purre der
den er former. Hele det traditionelle male-
-riske Spørg.
Hvorfor er det for at være rent nega-
-tiv? Fordi alene purrens tilstedeværelse, og
sagt i sin helt rone form, bringer til at
man bruger skilling til den, til dens udsende
- skal den være sådan eller sådan - måske
lyst - vild - væm - bet - uden - o. s. v. og strukt
er man inde over malerkunstens cetera hste
spørgsmalet som man på netop
forsøger at arbejde sig ud af. (Forsøger
bliver purre - og bringer af den noget, meget
bet et rent de her til foramen).
Hvorfor vil man bare på malerkunstens ~~af~~
estetik?
Fordi fordi den ved at være en specialitet
er en begrænsning, dermed fordi det pures
sag uendelig lige dybde om en purre er søs-
-dan eller sådan - det er der ikke rigtig
nogen tanke i. Der er kun her - ikke ud-
-seendet som i interesse mig) ved at kunstvok.
Når på puresnes af et billede er det
ikke fordi purren eller former er sådan eller
sådant - man drøfter med noget andet - en
samm af noget - en essens. Purren - former
og den sproglige æstetik omkring dem begrænser
indsættelse mindst delene for
af den re sam - essens - bliver en betyd-
-vending og blanding af det essentielle
det som ~~for~~ kun for kunstner til at

opstaa. Paa den anden side ønsker jeg ikke
at opgaar med det helt gængs danske epke-
-more - usynlige - jeg kan kun bedst naar
jeg ser kan hans håndling materialiseret paa
en eller anden maade - det kan jeg ikke
forstå - uden at forstå noget væsentligt
hos mig selv. For afslutningen er "R+B"
der eneste punkt jeg kan lægge anbrugs mes-
-sigt i forhold til - måske netop fordi den
-ne ide i sig selv er alle problemerne i en
meget tilspidset form - hvorfor jeg ogsaa har
der vil være muligt at arbejde sig igennem
den.

9-8-71,

Bogen.

Omslag - Forsiden R rød - Blau i det
røde felt med Blau skrift R rød paa
det blau med R rød skrift Blau.

Bog side R rød + Blau med kunstfor-
-ensingens Bemærke midt paa siden

Side 1. Cirkel M.D og Titelever
almindelig type

Side 2 - Meget kort introduktion under-
-skrevet AM (første og sidste gang)

Side 3-15 R rød + Blau med bred midt
margin (soudes at den ikke virker som
ramme) paa bladets begge sider.

Side 16-24 - R rød + Blau, men nu kun
paa bladets ene side paa den modsatte